

dan Krig vil komme, at der skulde komme en Tilstand frem, hvor Tyskland stillede sine 5 Millioner Soldater i Krig mod Frankrigs 3 eller 4 Millioner — hvor mange de nu have. Det er nemlig ikke Regeringerne, der længere kunne lave en saadan Krigstilstand. Der er heldigvis andre Faktorer, som her gøre sig gældende og gøre sig gældende til Fordel for Freden. Den Faktor, jeg her tænker paa, er de faglig og politisk organiserede Arbejdere i alle Kulturlande. De staa som Fredens Vogtere og Bevarere. Arbejderne have i Virkeligheden Midler, der sætte dem i Stand til at holde Krigslysterne i Tømme, Midler til at forhindre en saadan Krig. Som et saadant Middel skal jeg nævne det ganske simple, at hvis en af disse Magter vover at begynde en Angrebskrig, erklæres der Generalstrejke. Det vil sikkert være et Middel til at faa disse Krigslyster slaaede ned og gøre Krigsførelsen umulig. Jeg har altsaa den Tro, at Freden vil blive bevaret, og det er derfor min Overbevisning, at Danmark er bedst tjent med at vælge det Standpunkt, Socialdemokratiet indtager, nemlig Afrustning.“ Det er jo altid vanskeligt at være Profet, men jeg har dog sjældent set en Profeti, som staa i den Grad i Modsætning til Virkeligheden som denne Profeti af 1909 til Virkeligheden i 1914. Jeg mener derfor ogsaa, at det ærede Medlem har gode Grunde til ikke i Øjeblikket at ønske at komme ind paa Militærfilosofi og hvad dertil hører. Men jeg kunde dog ønske, at det ærede Medlem vilde vise en lignende Selvbeherskelse, naar han kommer ud i Landet, f. Eks. til Thorsøe og andre Steder, hvor man sender Bud efter ham. Denne Selvbeherskelse synes ikke at følge det ærede Medlem ud paa Landet, og det kommer vel deraf — det kan man vel sige uden at fornærme det ærede Vælgerfolk, som jeg mindst af alle har Lyst til at sige noget slemt om —, at derude taler det ærede Medlem til Folk, som maaske ikke har saa gode Midler i Hænde til at kontrolere Ægtheden af alle de Udtalelser, som der kommer frem. Men hvorom alting er, jeg billiger saa fuldstændigt, at det ærede Medlem har vist Selvbeherskelse her i Salen med Hensyn til denne Sag, for i Øjeblikket staaer nemlig de politisk og faglig organiserede Arbejdere i Tyskland sammen med de forhadte tyske Kapitalister mod de politisk og faglig organiserede Arbejdere i Frankrig og de forhadte franske Kapitalister. Det er jo ganske andre

Delingslinier i Europa end dem, der blev profeteret i det ærede Medlems Udtalelser i Aaret 1909.

Endelig vil jeg gerne gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds vedrørende hans Betragtninger over Grundlovssagens Behandling. Det ærede Medlem gjorde sig jo til Talsmand for, at Rigsdagen nu skulde tage fat i et hurtigt Tempo, og jeg tror ikke, jeg tager fejl i — jeg har ikke faaet det set nøjere efter —, at det ærede Medlem sagde, at der var ingenting i Vejen for, at vi kunde passe vore egne Sager selv under de nuværende vanskelige Forhold i Europa, at vi godt kunde gennemføre Grundlovssagen med de tilhørende Valg. Men det stemmer ikke godt med en anden Ytring af det ærede Medlem, som i Tidenden er gengivet saaledes: „Der er jo heller ingen, der kan vide, hvorledes Stillingen vil blive efter 1. April 1915“. Der er altsaa en vis Ubestemthed over den Fremtid, som vi staaer overfor, deri kan vi jo alle give det ærede Medlem Ret. Jeg ved ikke, om mit Øre hørte fejl, men det forekom mig, da jeg hørte paa det ærede Medlem, at han brugte et lidt kraftigere Udtryk end det, der her er gengivet. Det skal jeg imidlertid lade være usagt og gaa ud fra de Udtryk, der staaer i Tidenden. Det ærede Medlem har altsaa udtrykt sin Tvivl om, hvordan Stillingen vil blive her i Landet efter den 1. April 1915, og den Tvivl, som saaledes har sneget sig ind i det ærede Medlems Sind, stemmer ikke godt med det raske Tempo, hvori han vilde have Grundlovssagen gennemført. Forudsætningen for Grundlovssagens Gennemførelse skulde dog være, at vi kunde se en forholdsvis god og sikker Fremtid i Møde, saa jeg tror, at det ærede Medlem ved denne Ytring noget tog Grunden bort fra de Udtalelser, hvormed han vilde anbefale Grundlovssagens raske Gennemførelse.

Endelig vil jeg i al Beskedenhed rette en Tak til den højtærede Trafikminister for Forslaget om Ordningen af Kolding Banegaard. Det skal være i al Beskedenhed, thi der er jo allerede rettet en Tak herfor til den højtærede Trafikminister, idet det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds (K. M. Klausen) synes at have en Følelse af, at han er en Slags Overfolketingsmand for Kolding-Kredsen. Det var maaske tilfældigt — men det var i hvert Fald et Tilfælde, som lignede en Tanke —, at det ærede Medlem